

Listje in cvetje.

Modrost v pregovorih, domačih in tujih.

Golob.

Vsak golob ne prinese oljkove vejice.

Tudi golob ima jezo. (*Pravična ali sveta jeza je opravičena tudi pri najkrotkejšem človeku.*)

Siti golobje puščajo najboljša zrna.

Golobje leté tja, kjer je dobra piča.

Kjer je veliko golobov, tja jih še več prileti.

Če golob med orle zajde, gotovo smrt najde. — Gorje golobu, če zajde med orle.

Pečeni golobje ne leté nobenemu v usta.

Reki: To je golobček brez žolča.

Golob z oljkovo vejo pride.

Pečeni golobje mu leté v usta. (*Brez truda dobi, kar želi.*)

Gorak. (Gorko.)

Kdor sam ni gorak, ne more ogreti drugih.

Hitro gorko se hitro shladi.

Reki: Ni ne mrzel, ne gorak.

Gorko in hladno iz istih ust.

Goreti.

Kjer ne gori, tam se ne kadi.

Kdor sam gori, ne more drugih gasiti. (*Kdor je sam jezen, sovražen, strasten, ne zna drugih miriti in blažiti.*)

Ako sosedova koča gori, pazi na svojo.

Kadar gori, je treba brizgalnice. — Kadar gori, se pogrešajo brizgalnice.

Reki: Gori, da bi prižgal svetilko ob njem. (*Tako hudo je jezen.*) — Gori ko slama.

Gori mu pod nogami. (*Mudi se mu; nestrenjen je.*)

Gora.

Gore najprej solnce obsije. (*Prvakom prednosti!*)

Majhne gore imajo včasih velike studecne. (*Malenkostne okoliščine imajo čestokrat velike posledice. Preprosti može večkrat izvršujejo velika dela.*)

Na eni gori je več razgleda kot na desetih gričih.

Gora ni stalnejša nego grič.

Na gorah so vetrovi silnejši nego v dolinah.

Le hvali gore, ostani pa v nižavi.

„Vrtec“ izhaja 1. dné vsakega meseca in stane s prilogom vred za vse leto 5:20 K za pol leta 2:60 K. — Uredništvo in upravništvo Pred škofijo št. 9 v Ljubljani.

Polagoma se pride na goro. (*Ne se prenaglišti. Veliki uspehi se ne dosežejo kar naenkrat.*)

Za gorami so tudi še ljudje. (*Bahacu, ki se postavlja, kot da je pojedel vso modrost.*)

Vsakdo ima svoje gore. (*Svoje težave, ki jih mora premagati.*)

Na gore se ne pride brez potu.

Če padajo gore, so tudi hribi (griči) v strahu.

Kdor je vajen hoditi na gore, se ne boji gričev.

Kdor ne more na goro, naj ostane v dolini.

Med dvema gorama mora biti dolina.

Reki: Obetati komu zlate gore.

Še nismo čez goro.

Ta še ni padel z nobene gore in tudi ne bo.

Kratkočasnice.

1. Tako na pol. A: »Ali se z gospodom doktorjem tikata?« — B: »Tako na pol. On pravi meni Ti, jaz pa njemu Vi.«

2. Na planinah. »Ali je mogoče prenočevati v tej koči?« — Pastir: »Da, pa le podnevi, ponoči sami spimo v njej.«

3. Moderno. Peterček: »Mama, oh, koliko lepih kamenčkov je tukaj na bregu!« Makselj: »Oh, pa nobenega okna ni, da bi metali.«

4. Povsod enako. Meni je en gospod kot drugi, je rekel osel; pri vsakem moram biti osel.

Rešitev rebusa št. 7.

a) Ose me na peti spet pikajo.

b) Ne bode se ti na peti nič poznaš.

Prav so rešili: Farkaš Maks, Juršinci pri Ptiju; Bobnjar Katika v Spielfeldu; Kvac Joško, učenec III. razreda v Šmartinu v Rožni dolini.

Odgovor na šaljivo vprašanje št. 7.

Mačka.

Prav so rešili; Mulec Alojz, učenec III. razreda v Hočah; Farkaš Maks, Juršinci pri Ptiju; Bobnjar Katika v Spielfeldu; Šeško Ivan v Planini na Štajerskem.